

[Munch-Petersen.]

forelagt her i Tinget, men det er jo desværre nødvendigt at forelægge dem igen, efter som de tidligere er blevet syltet, og eftersom de ikke tidligere har været underkastet nogen alvorlig Behandling her i Tinget.

Vore Lovforslag har mødt en forskellig Skæbne. Et enkelt af dem har vi overhovedet ikke faaet Lov til at forelægge, andre af dem har vi vel faaet Lov til at forelægge, men de er aldrig blevet sat til Forhandling, og atter andre er ganske vist sat til en formel første Behandling, men en rent formel Behandling, hvor man enten har udtalt sig ganske kort, eller hvor man overhovedet ikke har taget Ordet, og derefter har man sendt dem i Udvalg, hvor de er blevet syltet, og hvorfra de aldrig er vendt tilbage.

Det første Lovforslag er *Forslag til Lov om Arbejdstiden i Statsvirksomheder og ved Statsarbejder*. Det gaar ud paa, at Arbejdstiden for Statens Tjenestemænd og alle Arbejdere ved Statsarbejder højst maa være 7 Timer daglig og 40 Timer ugentlig. Endvidere at denne Forkortelse af Arbejdstiden ikke maa medføre Føringelse af Lønningerne, og, hvor der ikke arbejdes paa fast Løn, maa Time- eller Akkordlønningerne reguleres opad, saa den gennemsnitlige Ugeførtjeneste ikke bliver mindre end for 7 Timers Dagens Indførelse. Altsaa Lovforslaget indeholder for Statsvirksomhederens Vedkommende det principielle Krav, som Arbejderbevægelsen overalt opstiller om Gennemførelsen af 7 Timers Arbejdsdagen og 40 Timers Arbejdsgugen med Bibeholdelse af samme Uge- og Maanedsførtjeneste og med Ansættelse af et tilsvarende Antal flere Arbejdere.

Som vi tidligere har fremhævet, er det i højeste Grad nødvendigt, at Kommunerne og Staten gik i Spidsen paa dette Omraade, og især naar der sidder Kommunalbestyrelser og en Regering, som dog undertiden hævder at være Tilhængere af 7 Timers Arbejdsdagen, havde man Ret til at forvente, at man fra den Side hurtigt vilde gennemføre et saadant Lovforslag. Imidlertid er det saaledes, at Arbejdstiden i Øjeblikket er 8 Timer eller mere, f. Eks. for Sygeplejerskernes Vedkommende, hvor Arbejdstiden er langt mere end 8 Timer, helt op til 10 Timer. Ganske vist har man nu bebudet, at Københavns Kommune

gradvis vil gennemføre en 8 Timers Arbejdsdag for Sygeplejerskerne. Det er naturligvis godt, at man i hvert Fald tager dette Skridt, men det viser paa den anden Side, hvor langt tilbage man er, at man nu først saa smaaat begynder i en enkelt Kommune paa at gennemføre 8 Timers Arbejdsdagen for et Lag af de i Kommunens Tjeneste ansatte Arbejdere, medens man altsaa ikke vil tage 7 Timers Arbejdsdagen op til en alvorlig Drøftelse.

Endvidere er det saadan, at den Rationalisering, som foregaar inden for alle Statsvirksomheder, i høj Grad muliggør, at man kunde nedsætte Arbejdstiden til 7 Timer, og gør det saa uhyre naturligt at nedsætte Arbejdstiden. Denne Rationalisering gaar meget vidt, som jeg havde Lejlighed til at fremhæve under Finanslovdebatten. Den gaar endogsaa saa vidt, at det er Hensigten, at Lyntogene skal fare gennem Landet med en Fart af 120 km i Timen med kun een Mand i Førerrummet for derved at spare paa Arbejds lønningerne. Der vil blive Arbejdere ledige, efter at Lillebæltsbroen bliver taget i Brug, og der bliver paa andre Maader stadig Arbejdere ledige i Statstjenesten. Det samlede Antal Arbejdere nedsættes stadig, men alligevel vægrer man sig ved — i Stedet for at nedsætte Arbejdsstyrken — at nedsætte Arbejdstiden, saaledes som det jo vilde være naturligt set fra et Arbejdersynspunkt.

Vi har tidligere i Forbindelse med dette Lovforslag forelagt et andet Lovforslag om Tjenestemænds Bierhverv, som vi har trukket tilbage, idet det faktisk er blevet overflødiggjort ved det Lovforslag, som min Partifælle lige har forelagt, Lovforslaget om Forbud mod, at Rigsdagsmænd og Kommunalbestyrelsesmedlemmer og Embedsmænd har Bierhverv eller lønede Tilidshverv. Det Lovforslag vil ramme alle de højere Tjenestemænd, og det er navnlig dem, som vi mener bør rammes. Ganske vist har vi stadig det principielle Standpunkt, at Bierhverv burde forbydes for alle Tjenestemænd, ogsaa for de lavere Tjenestemænd; men paa den anden Side har vi tidligere stadig fremhævet, hver Gang vi forelagde det Lovforslag, at det maatte forbindes med en Forhøjelse af de lavere Tjenestemænds Lønninger, og eftersom Ud sigterne for denne Forhøjelse ikke er alt